

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/15/2022
Identifikačné číslo spisu:	8709203064
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8709203064.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Mederovej, členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., v spore žalobcu V. V., narodený XX. X. XXXX, S., zastúpený advokátom Mgr. Matej Krajči, PhD., Záhradnícka 51, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému Q. Z., narodený X. U. XXXX, B. I. XXXXX, zastúpený advokátom JUDr. Jaroslav Sidor, Zdravotnícka 6, Poprad, o zaplatenie 4 137,42 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/57/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2018, č. k. 5Cob/19/2017-479, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. decembra 2016 č. k. 18Cb/57/2009-413 žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 4 137,42 eura (124 644 Sk) s 13,7 % p. a. úrokom z omeškania od 1. novembra 2008 do zaplatenia z titulu uzavretej zmluvy o dielo, ktorej predmetom bola realizácia stavebných úprav, gletovaných omietok s dodaním tovaru a montážou omietnikov. Žalovaný žalobcovi neuhradil faktúru č. 0800019 s lehotou splatnosti 31. októbra 2008. Podľa žalovaného malo dielo vady, čo bolo zaznamenané v stavebnom denníku so žiadosťou o odstránenie vád. Žalobca mal byť vyzvaný na odstránenie vád do konca novembra 2008 s tým, že ak nebudú odstránené, žalovaný uplatní zľavu z ceny diela. Žalobca vady neodstránil, ale podľa žalovaného vady diela odstránil J. B., ktorý si vyfakturoval sumu 1 000 eur a J. W., ktorý si vyfakturoval 1 480 eur. Žalobca bol podľa žalovaného v omeškaní so zhotovením diela, preto žalovanému od 23. októbra 2008 vznikol aj nárok na zmluvnú pokutu vo výške 1 139,56 eura a od 26. januára 2009 bol žalobca v omeškaní s odstránením vád diela,

preto žalovanému prináležala aj zmluvná pokuta podľa čl. 5 bod 9 zmluvy o dielo. Nárok žalovaného z titulu zliav z ceny diela predstavoval 2 480 eur a z titulu zmluvnej pokuty 29 417,56 eura. Žalovaný preto uplatnil kompenzačnú námietku do výšky žalovaného nároku žalobcu.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchmi svedkov, výsluchom znalca H. X. K., listinnými dôkazmi vrátane znaleckého posudku 10-24/2013, stavebného denníka, znaleckého posudku č. 45/2009 a odborného vyjadrenia H. X. K.. Znalec H. X. K. uviedol, že posudzované omietky boli v štádiu rozostavanosti a vykazovali značné technické nedostatky, čo bolo zdokumentované fotodokumentáciou, ktorá bola vyhotovovaná pred opravami. Podľa znalca H. X. K. bolo potrebné opraviť povrchy stien, stropov a špaliet v rozsahu od 30 % do 40 %. Podľa tohto znalca znalecký posudok, ktorý bol vykonávaný znaleckou organizáciou, bol vykonávaný v inom čase a nebolo technicky možné vyjadriť sa k rozsahu a množstvu stavebných prác. Znalec H. F. J. poukázal na to, že znalec H. K. vykonával znalecký posudok v inom čase a niektoré fotografie zhodnotil inak. Svedkyňa Z. poukázala na to, že vykonávala stavebný dozor na stavbe a všetky závady boli zaznamenané v stavebnom denníku, pričom steny boli krivé, všetky špalety sa museli vysekať, práca bola vykonaná nekvalitne, pretože boli veľké odchýlky, pri nasadzovaní sadrokartónu sa museli vyrovnávať steny a nemohol prísť maliar a rovno namaľovať steny. Pri písomnom zápise sa dohodlo, že žalobca odstráni závady. Svedok J. B. poukázal na to, že vykonával opravárenské práce u žalovaného, pričom steny aj špalety boli krivé, čo bolo spôsobené zle vykonanou prácou. Bolo potrebné natiahnuť nové omietky. Boli vykonané opravy stien, bokov, rohovníkov a špaliet. Svedok J. W. uviedol, že sadroval steny a maľoval dom. Jamy v stene sa opravovali sadrovaním. Opravovali sa len diery a otvory.

4. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie posúdil žalobu ako nedôvodnú a stotožnil sa s tvrdením žalovaného, že riadne a včas uplatnil vady. Kompenzačná námietka bola vznesená vo výške 4 137,42 eura. Žalobca neodstránil vady v lehote poskytnutej žalovaným, preto vady odstraňovali iné podnikateľské subjekty. S poukazom na odborné vyjadrenie o hodnote vád z 10. novembra 2016 od H. X. K. a na vyčíslenie zmluvných pokút, bolo podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že existovala pohľadávka zo strany žalovaného, ktorá bola spôsobilá na započítanie vo výške 4 137,42 eura. Súd prvej inštancie poukázal najmä na výpovede svedkyne H. Z., J. B., J. W. a výpoveď znalca H. X. K..

5. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. septembra 2018 č. k. 5Cob/19/2017-479 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. V odôvodnení rozsudku odvolací súd poukázal na § 16 ods. 1 a § 17 ods. 1 až 6 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. S poukazom na tieto zákonné ustanovenia odvolací súd prisvedčil žalobcovi, že tzv. znalecký posudok H. X. K. nachádzajúci sa v súdnom spise nespĺňa náležitosti znaleckého posudku vyžadované zákonom. Uvedená skutočnosť ale nebránila tomu, aby súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní tento dôkaz v spojení s odborným vyjadrením znalca H. X. K. z 10. novembra 2016 zohľadnil a vyhodnotil ako dôkaz listinou, čo neodporuje § 187 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Bez ohľadu na druh dôkazu, rozhodujúcim je jeho vyhodnotenie, ktoré musí byť v súlade s § 191 ods. 1 CSP. Napriek tomu, že súd prvej inštancie vykonané dôkazy nepomenoval správnu terminológiou, nie je možné sa stotožniť s tvrdením žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie nepristúpil k vyhodnoteniu dôkazov. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu vyplýva, že veľký dôraz a presvedčivosť prisúdil práve vyjadreniam znalca H. X. K.. Ak zo strany súdu prvej inštancie neprišlo k vyhodnoteniu znaleckého posudku č. 10-24/2013 znaleckej organizácie Technický a skúšobný ústav stavebný, n. o., takéto pochybenie súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu neviedlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Vychádzajúc z obsahu znaleckého posudku, tento bol vypracovaný s veľkým časovým odstupom od vykonania opravy vád, preto nemôže mať výpovednú hodnotu vo vzťahu k nároku žalovaného uplatneného započítanou námietkou. Úlohou súdu bolo vysporiadať sa s argumentáciou a dôkazmi podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej, čo v danom spore predstavovalo

vyporiadanie sa s tvrdenými započítacími prejavmi úpadcu. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa hodnotenia dôkazov, vrátane ich presného označenia, preto odvolací súd považoval za nedôvodné. Odvoláciu námietku žalobcu týkajúcu sa výšky uplatnenej a započítanej zľavy z ceny považoval odvolací súd rovnako za nedôvodnú. Pri posúdení primeranosti zľavy sa súd prvej inštancie opieral o odborné vyjadrenie H. X. K., vo vzťahu ku ktorému nepredložil žalobca žiadnu vecnú argumentáciu a ani konkrétny dôkaz, ktorý by svedčil o opaku. Neunesenie dôkazného bremena v tomto smere bolo podľa odvolacieho súdu správne vyhodnotené v neprospech žalobcu.

7. Odvolací súd ďalej doplnil, že žalobca nevyvrátil tvrdenia o existencii vád diela preukázaných fotodokumentáciou a listinným dôkazom. Je nepochybné, že 22. októbra 2008 boli žalovaným vady reklamované a bolo žiadané ich bezplatné odstránenie. Podľa čl. 5 bod 6 zmluvy o dielo bolo povinnosťou žalobcu začať s odstraňovaním vád do piatich dní, teda 27. októbra 2008, k čomu žalobca nepristúpil. Počnúc dňom 28. októbra 2008 bol preto daný zákonný nárok žalovaného na uplatnenie pokuty podľa čl. 5 bod 9 zmluvy vo výške 100 Sk za každú vadu a deň, ku ktorému sa viaže omeškanie s odstránením vady. Keďže žalobca k odstráneniu vád nepristúpil a nemienil tak učiniť (vyjadrenie k vadám z 23. októbra 2008, č. 1. 24), žalovaný si uplatnil listom zo 16. decembra 2008 zľavu z ceny diela vo výške 124 000 Sk v súlade s § 436 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Žalobca sa domáhal zaplata 124 644 Sk (4 137,42 eura) s príslušenstvom. Zľava uplatnená žalovaným predstavuje sumu 4 116,04 eura a pokuta za omeškania s odstránením reklamovaných vád diela za obdobie od 28. októbra 2008 do 15. decembra 2008, kedy dňom nasledujúcim uplatnil žalovaný iný nárok zo zodpovednosti za vady diela (zľavu z ceny diela), predstavuje 49 dní, čo pri vadách v počte 71 predstavuje sumu 11 547,83 eura. Celkovo by preto nárok žalovaného predstavoval sumu 15 663,87 eura, avšak žalovaný učinil započítací prejav k pohľadávke žalobcu len do výšky žalovanej sumy, teda 4 137,42 eura. Súd prvej inštancie preto správne posúdil, že nárok žalobcu zanikol v súlade s § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov započítaním a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie je podľa žalobcu prípustné podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa dovolateľa zmätočné z dôvodu, že odvolací súd prihliadal na znalecký posudok H. X. K. č. 45/2009 aj napriek tomu, že sám uviedol, že nespĺňa náležitosti znaleckého posudku. Technický a skúšobný ústav stavebný, n. o., vyhotovil 9. augusta 2013 na základe objednávky súdu prvej inštancie znalecký posudok č. 10-24/2013, ktorý spĺňal náležitosti znaleckého posudku. Na uvedený znalecký posudok súd prvej inštancie a ani odvolací súd neprihliadali. Súd nižšej inštancie vychádzal vo svojich rozhodnutiach z vlastného odborného posúdenia veci, a to bez vyhotovenia kontrolného znaleckého posudku znalcom alebo ústavom. V predmetnej veci bolo potrebné odstrániť značné rozpory medzi znaleckým posudkom č. 10-24/2013 a vyjadrením zo 7. októbra 2009, ktoré nemalo náležitosti znaleckého posudku. Takýmto postupom sa zároveň odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu reprezentovanej uznesením najvyššieho súdu z 29. júna 2009 sp. zn. 1Obdo/12/2008. V uvedenej veci išlo podľa dovolateľa o obdobný prípad, v ktorom prišlo k rozporu dvoch znaleckých posudkov v súvislosti so zaplatením vykonaných stavebných prác, kde bol jeden znalecký posudok taktiež posúdený len ako listinný dôkaz. Dovolací súd v tejto veci zaujal stanovisko, že ak sú závery znaleckých posudkov v rozpore, súd ich musí hodnotiť v tom zmysle, ktorý a z akých dôvodov vezme za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádza zo záverov druhého znaleckého posudku, s čím sa súd v tu posudzovanej veci nevysporiadal a vychádzal len z vyjadrenia zo 7. októbra 2009. Najvyšší súd zároveň v uvedenom uznesení uviedol, že ak nie je možné odstrániť rozpory v záveroch znaleckých posudkov, tak je potrebné dať tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou.

10. Znalecký posudok č. 10-24/2013 vyhotovený znaleckou organizáciou Technický a skúšobný ústav stavebný, n. o., z 9. augusta 2013 obsahoval podľa dovolateľa jasný záver, že na finálnom povrchu

gletovaných omietok, sa nevyskytovali chyby, či poruchy sprevádzané opadávaním alebo dopraskaním omietok, ktoré by mohli mať pôvod v nekvalite prác omietania a z technického hľadiska omietky splnili kritéria normy STN EN 13914-2 pre kategóriu 1. Vady uvedené v stavebnom denníku podľa žalobcu nesúviseli s výkonom diela žalobcu, boli neopodstatnené, a ak došlo k nejakým malým vadám, tak tieto boli jednoduchým úkonom žalobcu uvedeného do riadneho stavu v zmysle zmluvy o dielo. Žalobca sa jasne ohradil voči vadám v počte 71, ktoré absolútne nesúviseli so zmluvou o dielo a mohli byť spôsobené nesprávnym vykonaním predchádzajúcich prác, na ktoré sa napojili práce žalobcu. Dovolateľ poukázal aj na výsluch Y. Z., ktorý potvrdil, že dielo bolo vykonávané v súlade s odporúčanými technickými postupmi a príslušnými technickými normami. Vyjadrenie zo 7. októbra 2009 vyhotovené znalcom obsahuje fotky po vykonaní zmien na diele žalovaným (resp. J. W. a J. B.), pričom práve tieto zmeny boli vykonané v rozpore s technickými normami a s použitím nesprávnych materiálov. Odvolací súd sa nevysporiadal ani s jednotlivými bodmi odvolania žalobcu, v ktorých žalobca namietať skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Súd nižšej inštancie vychádzal podľa žalobcu z nezákonného dôkazu, a to znaleckého posudku č. 45/2009 vyhotoveného znalcom H. X. K., ktorý nemal náležitosti znaleckého posudku.

11. K dovolaniu žalobcu doručil súd svoje vyjadrenie žalovaný. Vyjadrenie žalovaného z 29. apríla 2019, doručené súdu prvej inštancie 30. apríla 2019, bolo súdu doručené po uplynutí desiatich dní určených súdom prvej inštancie na vyjadrenie k dovolaniu žalobcu v súlade s § 436 ods. 3 CSP. Výzva na vyjadrenie k dovolaniu žalobcu spolu s dovolaním bola žalovanému doručená 14. februára 2019. Žalovaný bez toho, aby súd požiadal o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia doručil súdu vyjadrenie až 30. apríla 2019. V súlade s § 436 ods. 3 veta druhá CSP súd na takéto oneskorene podané vyjadrenie neprihliada. Z tohto dôvodu nebolo predmetné vyjadrenie žalovaného k dovolaniu ani doručované žalobcovi.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

13. Žalobca svoje dovolanie odôvodnil najmä nesprávnym procesným postupom súdu, ktorým mu malo byť znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo predstavuje dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd sa podľa dovolateľa arbitrárne nevysporiadal so znaleckým posudkom č. 10-24/2013 vypracovaným znaleckou organizáciou Technický a skúšobný ústav stavebný, n. o., a vo svojom rozhodnutí spolu so súdom prvej inštancie vychádzal len zo znaleckého posudku č. 45/2009 vypracovaného znalcom H. X. K., ktorý v skutočnosti nespĺňal náležitosti znaleckého posudku. Odvolací súd podľa dovolateľa neposkytol žalobcovi ani odpovede na námietky uvedené v odvolaní.

14. Vo vzťahu k hodnoteniu dokazovania najvyšší súd uvádza, že nemôže prehodnocovať dokazovanie vykonané súdmi nižšej inštancie, keďže skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, je v súlade s § 442 CSP viazaný. Dovolací súd pritom len výnimočne môže pristúpiť k posudzovaniu zisteného skutkového stavu, a to v prípadoch, kedy je možné preskúmanému rozhodnutiu pripísať atribút arbitrárnosti, ktorý môže byť naplnený i hodnotením dôkazov, ktoré je vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery (I. ÚS 51/2020) alebo pokiaľ je odôvodnenie rozhodnutia súdu extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, I. ÚS 200/2012).

15. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (ktoré spolu s odôvodnením rozsudku odvolacieho súdu tvorí jeden celok (porovnaj II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08 a IV. ÚS 372/08) vyplýva, že súd prvej inštancie poukázal na vyjadrenie znalca H. X. K., ktorý uviedol, že posudzované omietky boli v štádiu rozostavanosti, vykazovali značné technické nedostatky, nezodpovedali konečným úpravám a ohliadka spolu s vyhotovením fotografií bola uskutočnená pred opravami. Prvá ohliadka bola urobená 4. decembra 2008 s fotodokumentáciou a druhá o dva týždne neskôr. Znalecký posudok, ktorý bol vyhotovený znaleckou organizáciou, bol vykonávaný v inom čase a nebolo podľa jeho názoru technicky

možné vyjadriť sa k rozsahu a množstvu stavebných prác. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že znalec H. F. J. (vystupujúci za znaleckú organizáciu) poukázal na to, že „gletovanie“ znamená hladenie a že znalec H. K. vykonával znalecký posudok v inom čase a niektoré fotografie zhodnotil inak. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na výsluch svedkyne Z., svedka J. B. a svedka J. W., ktoré sa zhodovali v tom, že práca vykonaná žalobcom bola vykonaná nekvalitne a bolo potrebné vykonať opravy, až potom mohli práce uskutočniť maliari.

16. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zdôraznil práve čas vypracovania znaleckého posudku znaleckou organizáciou, ktorý bol vypracovaný s veľkým časovým odstupom a už po vykonaní oprav väd, preto takýto znalecký posudok nemohol mať podľa odvolacieho súdu výpovednú hodnotu vo vzťahu k nároku žalovaného uplatneného kompenzačnou námietkou. Zároveň uviedol, že znalecký posudok H. X. K. síce nespĺňa zákonné náležitosti znaleckého posudku, ale je možné naňho prihliadnuť ako na listinný dôkaz v spojení s odborným vyjadrením H. X. K. z 10. novembra 2016.

17. Odvolací súd spolu so súdom prvej inštancie pri hodnotení vykonaného dokazovania vychádzali z toho, že znalecký posudok vypracovaný znaleckou organizáciou bol vypracovaný neskôr (v roku 2013), kedy už boli vykonané opravy (vykonávané koncom roka 2008 až začiatkom roka 2009), na omietku bola nanesená maľovka, rodinný dom sa už užíval, a nebolo preto možné objektívne posúdiť v tomto čase už odstránené vady. Pokiaľ na tomto základe odvolací súd vychádzal z listinného dôkazu vypracovaného znalcom H. X. K., ktorý vykonal ohliadku v čase pred opravami, teda v čase, kedy boli vady objektívne pozorovateľné (neboli odstránené neskôr uskutočnenými opravami a neboli prekryté maľovkou), nemožno takémuto myšlienkovému postupu súdov nižšej inštancie pripísať nelogickosť alebo arbitrárnosť. Súd prvej inštancie pri vyhodnotení dôkazov postupoval v súlade s § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a v súlade s čl. 15 CSP, podľa ktorého žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Vzal pritom do úvahy aj svedecké výpovede troch svedkov, ktoré závery znalca H. X. K. potvrdili.

18. Najvyšší súd poukazuje aj na závery samotného znaleckého posudku č. 10-24/2013 vypracovaného znaleckou organizáciou, kde v bode 3.12 bolo uvedené, že vyobrazenie na fotografiách v posudku bolo v čase ohliadky 11. júla 2013 už nepreskúmateľné, pretože povrchy plôch sa nachádzali v dokončenom stave - s maľovkou a rodinný dom sa v tom čase po kolaudácii užíva. V bode 3.16 znalecká organizácia uviedla, že sa so záverom posudku H. K. nestotožňuje, zároveň však nemá dôvody spochybňovať, že sa po omietnutí murovaných stavebných konštrukcií vykonávali ďalšie práce na odstraňovanie nerovností prebrusovaním a stierkovaním. Znalecká organizácia ďalej uviedla, že z technického hľadiska je iba málo pravdepodobné, že by strojne nanášané sadrové omietky a dodatočne zahladzované nespĺnili kritéria normy STN EN 13914-2 pre kategóriu 1, nedá sa však vylúčiť, že tieto omietky nespĺnili kritéria normy STN EN 13914-2 pre kategóriu 3. V závere znaleckého posudku je konštatované, že na finálnych povrchoch omietok sa nevyskytujú chyby, či poruchy, sprevádzané opadávaním alebo dopraskaním omietok, ktoré by mohli mať pôvod v nekvalite prác omietania, s výnimkou zvislej trhliny v stene pri komínovom telese na 1. poschodí. Príčina vzniku tejto trhliny je v nedodržaní prípravy podkladu v mieste striedania plôch podkladu z dvoch rozdielnych materiálov. K úlohe č. 9 v závere znaleckého posudku znalecká organizácia uviedla hrubý odhad plôch opravených prestierkovaním a prebrúsením a že pri použitej omietkovej zmesi Knauf MP 75, so zrnkom do 1,2 mm sa nedalo očakávať, že by bol povrch omietky bezprostredne vhodný, a to bez ďalších úprav stierkovaním a brúsením, priamo pod maľovku.

19. V predmetnom znaleckom posudku tak bolo jednoznačne uvedené, že znaleckou organizáciou bola posudzovaná až finálna úprava plôch v dokončenom stave s maľovkou a nebola spochybnená nutnosť vykonania ďalších prác po omietnutí na odstránenie nerovností. Bola identifikovaná aj trhlina v stene pri komínovom telese spôsobená nedodržaním prípravy podkladu v mieste striedania plôch podkladu z dvoch rôznych materiálov. Pri použitej omietkovej zmesi sa ani nedalo podľa znaleckej organizácie očakávať, že by neboli nevyhnutné ďalšie úpravy pred maľovkou.

20. Takéto závery znaleckého posudku, na ktoré poukazuje žalobca, ani nepopierajú nevyhnutnosť vykonania ďalších úprav omietky. Zároveň, tak ako už bolo viackrát uvedené, vzťahujú sa k stavu, ktorý bol pre znaleckú organizáciu objektívne pozorovateľný v čase po vykonaní opráv a finálnej úprave namietaných plôch. Aj z tohto dôvodu, najvyšší súd nevzhliadol nedostatočné prihliadnutie na vypracovaný znalecký posudok prípadne až arbitrárnosť v hodnotení vykonaných dôkazov a záveroch súdov nižšej inštancie.

21. Je možné dovolateľovi prisvedčiť v tej časti dovolania, že v záujme presvedčivosti rozhodnutia odvolacieho súdu bolo možné žalobcovi poskytnúť podrobnejšie odpovede týkajúce sa vyhodnotenia dokazovania, vrátane záverov znaleckého posudku. Nemožno však konštatovať, že by dovolateľovi nebola poskytnutá žiadna odpoveď na podstatné otázky, ktoré ohľadom posúdenia skutkového stavu v konaní vznikli. Odpovede poskytnuté odvolacím súdom spoločne so súdom prvej inštancie, na ktoré dovolací súd poukázal v odsekoch 15. a 16. odôvodnenia tohto rozhodnutia, napĺňajú požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu v súlade s § 220 ods. 2 CSP a § 387 ods. 3 CSP. Odvolacie námietky vznesené žalobcom, ktoré v bodoch uviedol žalobca v odvolaní, boli závislé práve od vyriešenia otázky výskytu väd na zhotovovanom diele a potreby ich odstránenia. Vyriešením tejto otázky, tak odvolací súd dal žalobcovi odpovede aj na vznesené odvolacie námietky. Vznik práva na zaplatenie zmluvnej pokuty zo strany žalovaného nebol v konaní pred súdom prvej inštancie žalobcom ani namietaný, s výnimkou namietaného posúdenia výskytu väd diela ako skutkovej otázky. Žalobca nenamietal nesprávne vyčíslenie zmluvnej pokuty, prípadne, že so žalovaným zmluvnú pokutu dohodnutú nemal. Odvolací súd preto v súlade s § 366 CSP zamerlal odôvodnenie svojho rozhodnutia najmä na posúdenie hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie.

22. Vo vzťahu k namietanej nezákonnosti znaleckého posudku H. X. K. dovolací súd uvádza, že s touto námietkou sa už vysporiadal odvolací súd, keď uviedol, že súd prvej inštancie v spojení s odborným vyjadrením H. X. K. z 10. novembra 2016 mohol tento dôkaz vyhodnotiť ako dôkaz listinou. V uvedenom odôvodnení najvyšší súd nevzhliadol arbitrárnosť. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu a je na súde, aby v súlade s princípom voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti vykonané dôkazy.

23. Z uvedených dôvodov najvyšší súd naplnenie dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezistil a dovolanie žalobcu je preto potrebné podľa § 447 písm. c) CSP odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

24. Dovolateľ uplatnil dovolanie aj pre dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 CSP v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Podľa žalobcu sa odvolací súd odklonil od právneho názoru vysloveného v uznesení najvyššieho súdu z 29. júna 2009 sp. zn. 1Obdo/12/2008, z ktorého podľa žalobcu vyplýva, že v prípade rozporov v dvoch znaleckých posudkoch, súd musí zaujať jednoznačné stanovisko, ktorý znalecký posudok a z akých dôvodov vezme za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádza zo záverov druhého znaleckého posudku. Ak nie je možné odstrániť rozpory v záveroch znaleckých posudkov, tak je potrebné dať tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou.

25. Dovolací súd uvádza, že v tu posudzovanej veci neprišlo k rozporu zistení vyplývajúcich z dvoch znaleckých posudkov alebo z odborného vyjadrenia a znaleckého posudku. Znalecký posudok č. 10-24/2013 vypracovaný znaleckou organizáciou Technický a skúšobný ústav stavebný, n. o., nevylúčil závery konštatované H. X. K., na čo dovolací súd poukázal už v odsekoch 15. až 20. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Podstatným bolo, čo zdôraznil aj odvolací súd, že neskorší znalecký posudok znaleckej organizácie bol vypracovaný s veľkým časovým odstupom od vykonania opravy väd. Vzhľadom na vykonávanie znaleckého posudku znaleckou organizáciou po vykonaní opráv omietky a po jej finálnom vyhotovení s maľovkou, teda vykonávanie posúdenia za úplne odlišných podmienok, nebolo možné konštatovať, že by v tomto prípade prišlo k rozporu medzi závermi znalcov. Každý zo znalcov skúmal odlišný stav a napokon znalecká organizácia vo svojich záveroch ani s istotou nevylúčila závery H. X. K..

26. Uvedená právna otázka dovolateľa preto nebola podstatná pre rozhodnutie v tejto veci. V súlade s § 421 ods. 1 CSP je jedným z atribútov právnej otázky riešenej odvolacím súdom to, že od vyriešenia tejto právnej otázky malo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu. Uvedené nie je splnené v prípade právnej otázky vymedzenej dovolateľom a rozhodnutia odvolacieho súdu vydaného v tejto veci. Z uvedeného dôvodu je potrebné dovolanie žalobcu uplatnené pre nesprávne právne posúdenie odmietnuť podľa § 447 písm. c) CSP.

27. Najvyšší súd dovolanie žalobcu z vyššie uvedených dôvodov odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

28. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému ako úspešnej sporovej strane v dovolacom konaní náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže na jeho oneskorene podané vyjadrenie k dovolaniu z 29. apríla 2019 súd neprihliadal a iné trovy žalovanému v dovolacom konaní nevznikli.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.